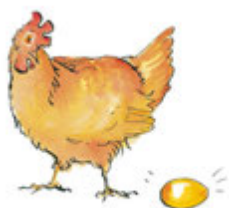

Deltas
Wondere
Sprookjes
schat

Verteld door Mary Hoffman
Met illustraties van Anna Currey

Inhoud

*O, grootmoeder, wat
hebt u grote oren*

Dierenverhalen

De drie biggetjes	10
Het lelijke jonge eendje	19
Roodkapje	25
Goudlokje en de drie beren	31
De wolf en de zeven geitjes	38

 Jij gaat ook naar het bal

Verhalen over gedaanteveranderingen

Belle en het Beest	44
Assepoester	61
De kleine zeemeermin	76
De kikkerprins	95

 Waarom wordt hij toch niet vet?

Vindingrijke helden en heldinnen

De gelaarsde kat	104
Hans en Grietje	114
Rapunzel	125
Duimelijntje	131

*Hardlopen helpt niet
als je niet op tijd vertrekt*

Verhalen met een moraal

De nieuwe kleren van de keizer	144
De haas en de schildpad	152
De prinses en de varkenshoeder	157
De kat de bel aanbinden	165
De visser en zijn vrouw	167

Spiegeltje, spiegeltje aan de wand

Toververhalen

Tafeltje dek je, ezeltje strek je, knuppeltje uit de zak	182
De schone slaapster	191

Sneeuwitje
Repelsteeltje

198
211

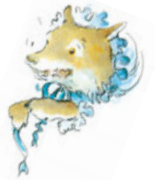
Bronnen van de verhalen

219

O, grootmoeder,
wat hebt u grote oren

Dierenverhalen

De drie biggetjes

Er was eens een moedervarken dat drie kleine biggetjes had. Ze hield veel van haar kinderen, maar ze was arm en had nooit genoeg eten in huis. Daarom besloten de biggetjes, zodra ze groot genoeg waren om op eigen benen te staan, zelf hun geluk te gaan zoeken. Ze pakten een stuk brood in een grote, rode zakdoek en trokken met hun drieën de wijde wereld in.

Nadat ze een tijdje gelopen hadden, kwamen ze een man tegen met een grote baal stro op zijn rug.

‘Daar kan ik een mooi huisje van bouwen’, zei het eerste biggetje. ‘Mag ik dat stro hebben?’

De man vond het goed en het biggetje ging meteen aan de slag. De twee andere biggetjes trokken verder.

Een huisje van stro is heel snel klaar. Een uurtje later kon het biggetje er al in wonen. Om naar buiten te kunnen kijken had hij een gat opengelaten in het stro. Trots en tevreden zat hij in zijn knusse huisje. Maar hij was nog maar nauwelijks binnen of er kwam een grote, boze wolf voorbij. De wolf gluurde door het gat in het stro en begon meteen te watertanden. Dat lekkere hapje lustte hij wel.

‘Wat een prachtig huisje. Mag ik het ook eens vanbinnen zien?’ vroeg de wolf, terwijl hij zijn best deed niet al te gulzig te klinken.

Het biggetje vertrouwde het niet. ‘Nee’, piepte hij. ‘Geen haar op mijn snuit dat eraan denkt. Jij komt er niet in.’

‘Dan ga ik heel hard blazen en dan **BLAAS IK JE HUISJE OMVER!**’ zei de wolf en hij voegde de daad bij het woord.

